

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. ХАСКОВО, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ТОШКА ИВ. ТОТЕВА**

Членове: **АННА ВЛ. ПЕТКОВА**
ЙОНКО Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря **Ж.М. Д.**
като разглежда докладваното от **ТОШКА ИВ. ТОТЕВА** Въззивно гражданско дело № 20225600500336 по описа за 2022 година

Производството е въззивно – по реда на чл.258 – чл.273 от ГПК.

ВЪЗЗИВНИЦИТЕ – **Б. Д. М., А. А. М. и Д. А. М.**, действащ със съгласието на майка си **Б. Д. М.** са останали недоволни от решение № 260031 от 28.02.2022 год., постановено по гр.д. № 1295 / 2020 год. по описа на Районен съд – Хасково, **с искане за отмяната му в частта, с която е намалено** на основание чл.30, ал.1 от ЗН, дарствено разпореждане, извършено от **А.К.М.**, починал на 10.01.2017 год., обективизирано в НА за дарение на недвижим имот № ***, том 2, рег. № ***, дело № *** от 14.04.2015 год. в полза на **С. Т. М.**, и **отменено** дарението на следния недвижим имот – самостоятелен обект в сграда /СОС/ с идентификатор 77195.735.236.1.10 по КККР на гр.***, с административен адрес - гр.*** етаж, на *** ниво, с предназначение – жилище, апартамент № 2, със застроена площ от 115 кв.м., до 72 179.10 / 93 309 ид.ч., представляващи общият размер на запазените части на тримата ищци от наследството и **възстановени** запазените им част в размер по на 1/6 ид.ч., възлизащи по на 24 059.10 / 93 309 ид.ч. от /СОС/ с идентификатор 77195.735.236.1.10, и **постановяване на друго, с което въззивният съд отмени** дарението, извършено с цитирания по-горе НА № 178 / 2015 год. на СОС 77195.735.236.1.10 с площ от 115 кв.м., но до размер на **63 288 / 93 309 ид.ч. – общо за тримата ищци, обособени**

реално в СОС 77195.735.236.1.19 с площ от 78.01 кв.м., представляващ реална част от СОС 77195.735.236.1.10, като възстанови запазените части на ишците с по 21 096 / 63 288 кв.м. – за всеки един от тях в СОС 77195.735.236.1.19 с площ от 78.01 кв.м., представляващ реално обособена част от СОС 77195.735.236.1.10 и постанови ответницата да задържи СОС 77195.735.236.1.20 с площ от 40.48 кв.м., представляваща обособена реална част от СОС 77195.735.236.1.10 и я осъди да заплати на ишците сумата общо от 8 891 лева - за стойностно допълване на запазените им части. Обосновават искането си с доводи за това, че имотът – предмет на посочената дарствена сделка не съществува във вида, в който се е намирал към момента на извършване на дарението, поради преустройството му чрез обособяването на две самостоятелни жилища, поради което възстановяването на запазените им части следвало да се извърши от стойността на едно от новообразуваните жилища с площ от 78.01 кв.м., а другото – с площ от 40.48 кв.м. – се задържи от ответницата, в чиято полза е извършен дарствения акт. Обжалват решението и в частта на разноските, както и определение № 260043 от 13.05.2022 год., постановено по същото дело с искане за отмяната им и постановяване на друго, с което въззивният съд измени решението в частта на разноските, като им присъди разликата до пълния размер на направените от тях разноски при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд и отмени решението в частта, с която са осъдени да заплатят на ответницата сторените от нея разноски, определени неправилно от първоинстанционния съд по съразмерност. Оспорват жалбата на насрещната страна. Претендират присъждане на разноски, направени при разглеждане на делото и пред въззивния съд.

ВЪЗЗИВНИЦАТА – С. Т. М. е останала недоволна от същото решение, с искане за отмяната му, обосновано с твърдения за неправилно определяне размера на пасива от наследствената маса и несъобразяване с избора ѝ за намаляване на даренията в посочена от нея поредност.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по делото пред първоинстанционния съд е образувано по искова молба, подадена от Б. Д. М., действаща за себе си и като майка и законен представител на малолетното дете Д. А. М. и от А. А. М., действащ със съгласието на майка си Б. Д. М. против С. Т. М., с искане за намаляване на извършените от наследодателя им – А. К.М., починал на 10.01.2017 год. в полза на ответницата С. Т. М., дарствени актове, обективирани в НА № ***, том 2, рег. № ***, дело № *** от 2015 год., имащ за предмет следния недвижим имот, а именно – Самостоятелен обект в сграда /СОС/ с идентификатор № 77195.735.236.1.10 по КKKP на гр.***, с административен адрес – гр.*** етаж, на *** ниво, с предназначение – жилище – апартамент № 2 със застроена площ от 115 кв.м., ведно с 1/2 ид.ч. от прилежащото му мазе № 3, ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху имота; и в НА № ***, том 5,

рег.№ ***, дело № *** / 2001 год., имащ за предмет следния недвижим имот, а именно - 1/6 ид.ч. от гараж № 6, находящ се в сградата на ЖСК „Б.“ в гр.***, ул.***, ведно със складови помещения № 4 и № 7 – А, ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху имота, заснет в КККР на гр.*** като СОС с идентификатор № 77195.735.236.1.6, с административен адрес – гр.***, на 0 етаж, с общо 3/6 ид.ч., **и за възстановяване на запазената част на всеки един от ищите в размер на по 1/6 ид.ч.**

Безспорно по делото е установено, че А. К.М., починал на 10.01.2017 г. е оставил за наследници ищите - Б. Д. М. - съпруга, А. А. М. – син и Д. А. М. – син, както и В.А. М. и К. А. М. – деца от предишен брак.

Безспорно е и това, че ищите са приели наследството по опис по реда на чл. 61, ал. 2 ЗН, данна, в каквато насока съдът цени приетото като писмено доказателство удостоверение, издадено по ч.гр.д. № 846 / 2017 г. по описа на Районен съд – Хасково, производство по което е приключило с решение № 322 от 29.05.2017 г., с което е допуснато приемането по опис на наследството, останало от А. К.М. от ищите в настоящото производство.

Безспорно е и това, че приживе наследодателят на ищите - А. М. е дарил в полза на майка си - С. Т. М., конституирана като ответник по иска, следните имоти, а именно: 1. САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА с идентификатор с № 77195.735.236.1.10 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. ***, одобрени със заповед № РД-18-63 от 05.10.2006 г., с административен адрес: гр. ***, на 1 етаж, на едно ниво, с предназначение на обекта: жилище, представляващо АПАРТАМЕНТ № 2, със застроена площ от 115 кв. м., който попада в сграда с идентификатор с № 77195.735.236.1, разположена в поземлен имот с идентификатор с № 77195.735.236, при граници съседни самостоятелни обекти с идентификатори: имот с № 77195.735.236.1.9, под обекта - имоти с № 77195.735.236.1.7 и 77195.735.236.1.8 и над обекта - имот с № 77195.735.236.1.12, ведно с 1/2 идеална част от прилежащото му МАЗЕ № 3, с южно изложение при граници: от изток - мазе № 4 на П.К. и П.Д., от юг - ул. ***, от запад - мазе № 7 на Г.И. и от север - коридор, ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху поземления имот, описан по-горе, който съгласно нотариален акт представлява държавен парцел I, в квартал 537 по плана на гр.***, одобрен със заповед № 90/1971 г., като дарителят е запазил правото на безвъзмездно ползване върху целия дарен имот, докато е жив, като **дарствената сделка е обективизирана в нотариален акт за дарение на недвижим имот от 14.04.2015 год., с № ***, том 02, рег.№ ***, дело № *** от 2015 год.** След оставяне на исковата молба без движение от пълномощника на ищите е постъпило становище, с което се уточнява, че описания по-горе жилищен имот е разделен на два самостоятелни обекта, а именно: СОС с идентификатор № 77195.735.236.1.20 по КККР на гр.***, със застроена площ от **40.48 кв.м.**, с предназначение – жилище, апартамент, ведно с прилежащите 1/2 ид.ч. от общо антре с площ от 3.90 кв.м. и

съответните идеални части от ½ ид.ч. от мазе № 3 и СОС с идентификатор № **77195.735.236.1.19** по КККР на гр.***, със застроена площ от **78.01 кв.м.**, ведно с прилежащите ½ ид.ч. от общо антре с площ от 3.90 кв.м. и съответните идеални части от ½ ид.ч. от мазе № 3. В подкрепа на това обстоятелство са представени и приети като писмени доказателства НА № 131 от 30.06.2020 год. и НА № 132 от 30.06.2020 год., от съдържанието на които се установява, че разделянето на апартамент № 2 със стар идентификатор 77195.735.236.1.10 на две самостоятелни жилища, описани по-горе е извършено съгласно одобрен по чл.202 от ЗУТ на 08.01.2018 год., архитектурен проект и приложена към него обяснителна записка; 2. **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ** с идентификатор № **77195.749.71** по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. ***, одобрени със заповед № РД-18-63 от 05.10.2006 г., с адрес: гр.***, ж.р.***, с площ 2 950 кв.м., съгласно скица на Служба по кадастър - ***, а по нотариален акт № 120, том XII, вх. рег. № 6153, дело № 2928/ 2001 г. на Служба по вписванията при Районен съд - Хасково с площ от 2 928 кв. м., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, с начин на трайно ползване: за друг вид застрояване, с номер по предходен план - имот с №***, при граници съседни поземлени имоти с идентификатори № 77195.749.374, № 77195.749.70, № 77195.749.72, № 77195.749.75, № 77195.749.76 и № 77195.749.126, **ведно с построените в имота:** А) сграда с идентификатор № 77195.749.71.1 със застроена площ от 21 кв.м., на един етаж, с предназначение: **ВИЛНА СГРАДА** – еднофамилна; и Б) сграда с идентификатор № 77195.749.71.2 със застроена площ от 10 кв.м., на един етаж, с предназначение: **СЕЛСКОСТОПАНСКА СГРАДА**; като дарителят си запазва правото на безвъзмездно ползване върху целия дарен имот, докато е жив, като **дарствената сделка е обективизирана в нотариален акт за дарение на недвижим имот от 09.09.2016 год., с № 147, том 5, рег. № 7928, дело № 480 от 2016 г. на Нотариус № 353** и 3. **1/6 идеална част от ГАРАЖ № 6**, южен, находящ се в сградата на ЖСК „Б.” в гр.*** ул. ***, при граници: от север - коридор, от запад - гараж № 5 на П.К.и П.Д., от юг - ул.*** и от изток - складово помещение № 7-а на наследници на К.М., **ведно със СКЛАДОВО ПОМЕЩЕНИЕ № 4** при граници: от североизток - стълбище, от север - двор, от юг - коридор, от запад - П.К. и П.Д., и **СКЛАДОВО ПОМЕЩЕНИЕ № 7 - А** при съседи: от изток - стълбище, от юг - ул. ***, от север - коридор и от запад - гараж № 6 на наследници на К.М., ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху държавен парцел I, в квартал 537 по плана на гр. ***, одобрен със заповед № 90/1971 г., като **дарствената сделка е обективизирана в нотариален акт за дарение на недвижим имот от 26.10.2001 год., с № 160, том 5, рег. № 3801, дело № 567 от 2001 г. на Нотариус № 353**. Имотът е отразен в кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. ***, като **САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СГРАДА** с идентификатор с № 77195.735.236.1.6, с административен адрес: гр.***, на 0 етаж, попадащ в сграда с идентификатор с № 77195.735.236.1, разположена в поземлен имот с идентификатор с № 77195.735.236, със застроена площ 22 кв.м, предназначение – за търговска дейност, на едно ниво, при граници съседни

самостоятелни обекти с идентификатори: на същия етаж имот с № 77195.735.236.1.5, под обекта - имоти с номера № 77195.735.236.1.3 и № 77195.735.236.1.1 и над обекта - имот с № 77195.735.236.1.9.

Като безспорно съдът приема и това, че стойността на подареното имущество е в размер общо на **144 358.17 лева**, определена по цени към момента на откриване на наследството – 10.01.2017 год., включваща 93 309 лева – стойност на имота, описан в НА № 178 / 2015 год. /апартамента/, 7 306.17 лева – стойността на имота, описан в НА № 160 / 2001 год. /гаража/ и 43 747 лева – стойността на имота, описан в НА № 147 / 2016 год. /вилата/. В тази насока съдът цени първоначалното и допълнително заключения на вещото лице, представени при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд, неоспорени от страните.

Като безспорно съдът приема и това, че стойността на **актива в наследствената маса**, включваща имотите, вещите и дружествените дялове, принадлежали на наследодателя към момента на смъртта му и по цени към 10.01.2017 год. е в размер общо на **58 440.99 лева**, а именно - 47 158 лева – стойност на недвижимо имущество – апартамент и гараж, находящи се в гр***; 2 412 лева – стойност на МПС – моторен автомобил; 6 500 лева – стойност на обзавеждане и 2 370.99 лева – стойност на дружествени дялове в „М.Б.“ ЕООД и в „Т.“ ЕООД. В тази насока съдът цени допълнителното заключение, представено при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд, неоспорено от страните, пред първоначално представеното такова, доколкото в последното не са оспорени дружествените дялове.

Като безспорно съдът приема и това, че стойността на **пасива** – задълженията на наследодателя към момента на смъртта му възлиза общо на **114 852.71 лева**, включваща 38 417.60 лева – задължения по договор за кредит №***год.; 9 207.05 лева – задължения по договор за кредит № ***год. и 67 228.06 лева – данъчни задължения на ЕТ „Е.М.. В тази насока съдът цени допълнителното заключение на вещото лице, представено при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд, пред първоначално представеното такова, доколкото в последното не са включени данъчните задължения на ЕТ „Е.М.“ и неправилно е изчислена стойността на задълженията по договора за кредит № *** год., като не е отчетено, че сумата по договора е в евро. Заключение в посочената част не е оспорено от страните, поради което първоинстанционният съд го е приел и ценил като обективно дадено. Направеното с въззивната жалба, подадена от С. М. оплакване за неправилно определяне на пасива от наследството, съдът намира за неоснователно, предвид липсата на доказателства, опровергаващи констатациите на експерта, обективирани в представените от него заключения. Допълнително изложението довод за това, че от пасива следва да се приспадне застрахователното обезщетение по застраховка „Живот“, обезпечаваща вземането по договор за кредит № ***, съдът намира за необоснован, предвид това, че в наследството и в масата не влизат правата, които макар да са придобити от наследниците поради смъртта на наследодателя, не са влизали в неговото имущество преди смъртта му.

Наследниците придобиват правото върху застрахователната сума поради смъртта на наследодателя, но правото им да получат застраховката е възникнало по застрахователния договор, който наследодателят им е сключил в тяхна полза.

Предвид това, че размерът на задълженията на наследството - 114 852.71 лева превишава размера на останалите в наследство оценени в пари права - 58 440.99 лева, стойността на дарствените разпореждания следва да се прибави към стойност „нула“, при което масата по чл.31 от ЗН се равнява на стойността на даренията и възлиза на 144 358.17 лева, а размерът както на запазената част на всеки един от ищите, така и на разполагаемата част възлизат на стойност от по 24 059.70 лева / $144\,358.17 : 6$ /, с оглед броя, характера на връзката между наследниците с право на запазена част – четири деца и преживяла съпруга, с наследодателя, при което приложима се явява разпоредбата на чл.29, ал.3, предл. последно от ЗН при определяне на дробта, съобразно която размерите на запазените и разполагаемата части е по на $1/6$ ид.ч.

С извършените дарения на обща стойност 144 358.17 лева е накърнена запазената част на ищите от наследството на А. К.М., предвид безспорно установените по делото обстоятелства, че оставените от последния в наследство права възлизат на стойност 58 440.99 лева, а задълженията на стойност 114 852.71 лева, при което е налице превишение на пасива над актива с 56 411.72 лева – обстоятелства, обуславящи основателност на исковете, предявени на основание чл.30, ал.1 от ЗН.

Относно способа за възстановяване на запазените части следва да намери приложение разпоредбата на чл.34, изр.1 от ЗН, съгласно която, когато на едно лице са завещани или подарени няколко имота, намалението се извършва по избор на това лице. Упразнявайки предоставеното й право на избор, с молба, подадена от пълномощника на ответницата, намираща се на л.110 от гр.д. № 1295 / 2020 год. по описа на РС – Хасково е посочен реда, по който да се извърши намалението на дарствените разпореждания, обективирани в цитираните по-горе НА, както следва: 1. НА № *** / 2016 год. – на вилния имот; 2. НА № *** / 2001 год. – на гаража и 3. НА № *** / 2015 год. – на апартамента.

Отчитайки обстоятелството, че с влязло в сила Решение № 157 от 05.06.2020 год., постановено по гр.д. № 748 / 2019 год. по описа на Върховен касационен съд **е отменено дарението**, извършено от А. К.М., починал на 10.01.2017 год., с **НА № *** от 09.09.2016 год.**, с което А. М. е надарил ответницата С. М., негова майка с **„вилния имот“** - недвижим имот, представляващ поземлен имот с идентификатор № 77195.749.71 по КККР на гр.***, с административен адрес на имота – гр.***, ж.р.***, с площ от 2 950 кв.м., ведно с построените в имота вилна сграда и селскостопанска сграда, **до размер на по 21 873.50/43 747 ид.ч. – за всеки един от ищите и са възстановени запазените части на К.А. М. и на В.А. М. от наследството на А. К. М. с по 21 873.50/43 747 ид.ч. – за всеки един от тях от описания имот, искането на ответницата намалението на дарението и**

възстановяването на запазените части на ишците да се извърши от стойността на описания имот, съдът прецени за неоснователно, предвид отмяната му с влязло в сила съдебно решение, в полза на възстановяване на запазената част на другите наследници – деца на наследодателя от предишен брак.

Като неоснователно съдът прецени и искането на ответницата за намаляване на посоченото от нея като второ по ред, дарение – на 1/6 ид.ч. от „гаража“, **обективизирано в НА № *** / 2001 год.**, изхождайки от стойността на дарственото разпореждане – 7 302.17 лева, която е значително по-ниска от запазената част от всеки един от ишците – 24 059.70 лева, поради което надарената следва да задържи имота, в каквато насока е цитираното по-горе съдебно решение на ВКС, с което е постановено на основание чл.36 от ЗН, ответницата да задържи имота. В тази насока следва да бъде отчетено и това, че целта на нормата на чл.36 от ЗН е, отношенията по повод на имота, предмет на дарението да се уредят с най – малко разместване на икономически блага, при зачитане интересите както на надарените, така и на наследниците, които са упражнили правото си на възстановяване на запазената част, респективно да не възниква съсобственост и имота да не бъде изнесен на публична продажба. В подкрепа на изложеното следва да се посочи, че дори и дарението на 1/6 ид.ч. от „гаража“, на стойност 7 302.17 лева, посочен като втори по ред избор на надарената, да бъде отменено, то доколкото със стойността на същото не може да бъде възстановена дори и частично запазената част само на един от ишците, възлизаща на 24059.70 лева и съответно на 72 179.10 лева – общо за тримата ишци, отново би се стигнало до отмяна и на третото по ред, посочено от ответницата дарение на „апартамента“, поради което изложените от нея доводи за неправилност на обжалваното решение, като такова, постановено в нарушение на чл.34 от ЗН, съдът прецени като неоснователно.

Отмяната на следващото по ред, посочено от ответницата дарение – на „апартамента“, **извършено с НА № *** / 2015 год.** следва да се осъществи във вида, в който имотът се е намирал към момента на извършване на дарението и към момента на откриване на наследството, а не в сегашния му вид - след преустройството му в две самостоятелни жилища, предвид и изричната в тази насока разпоредба на чл.31, изр.2-ро от ЗН, според която даренията се прибавят към масата според тяхното положение по време на подаряването и според стойността им по време на откриване на наследството. Законът изхожда от гледището, че това, което е излязло от имуществото на наследодателя и е минало в имуществото на надарения, е имотът в тогавашното положение, и затова изисква да го върнем във вида, в който е съществувал към момента на сключване на договора за дарение и към момента на откриване на наследството. В този смисъл съдът намира за неоснователни изложените от въззивниците Б., А. и Д.М. доводи за неправилност на обжалваното решение, обосновани с това, че запазените им части следва да бъдат възстановени от стойността на новообразувания имот – СОС с идентификатор 77195.735.236.1.19 с площ от 78.01 кв.м., представляващ реална част от дарения имот – СОС с идентификатор 77195.735.236.1.10, след преустройството му в две самостоятелни жилища, а

надарената – С. М. да задържи СОС с идентификатор 77195.735.236.1.20, представляващ реална част от дарения имот – СОС с идентификатор 77195.735.236.1.10, след преустройството му в две самостоятелни жилища. В подкрепа на този извод следва да се посочи и това, че ищците в качеството им на наследници с право на запазена част предявяват иска по чл.30, ал.1 от ЗН срещу наследник, без право на запазена част и в производство, в което не участват останалите наследници с право на запазена част. Не без значение е и обстоятелството, че от страна на надарената – ответницата С. М. не е заявено съгласие, „разпределението“ на новообразуваните две жилища да бъде извършено по предложения от ищците начин.

Изхождайки от стойността на „апартамента“ – 93 309 лева и от стойността на запазената част на ищците – общо 72 179.10 лева, дарението, извършено с НА № 178 / 2015 год. следва да бъде отменено до 72 179.10 / 93 309 ид.ч., представляваща общият размер на запазените части на ищците и възстановена запазената част на всеки от тях в размер по на 1/6 ид.ч., възлизаща на по 24 059.70 / 93 309 ид.ч.

Достигайки до същите фактически и правни изводи, изложени по – горе за основателност на исковете, предявени по чл.30, ал.1 от ЗН и уважавайки същите, отменяйки дарението, извършено с НА № 178 / 2015 год. до 72 179.10 / 93 309 ид.ч. от СОС с идентификатор 77195.735.236.1.10, представляваща общият размер на запазените части на ищците и възстановявайки запазената част на всеки от тях в размер по на 1/6 ид.ч., възлизаща на по 24 059.70 / 93 309 ид.ч., както и отхвърляйки иска за отмяна на дарението, извършено с НА № 160 / 2001 год., първоинстанционният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което в посочената част като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено и към мотивите на което съдът препраща на основание чл.272 от ГПК.

Като неправилно съдът намира обжалваното решение в частта за разносните и обжалваното определение, с което е отхвърлена молбата на ищците за изменение на решението в частта за разносните, по следните съображения: Първоинстанционният съд неправилно е определил и присъдил по съразмерност разносните по делото – съобразно уважената и отхвърлената част на исковете, предвид обстоятелството, че исковете, предявени на основание чл.30, ал.1 от ЗН са уважени изцяло, като е намалено дарението, посочено като първо по ред от ищците. Отхвърлянето на иска за намаляване на посоченото второ по ред от ищците дарение не обосновава извод в противна насока, доколкото с намалението на първото дарение се е стигнало до възстановяване на запазените части на ищците в претендирания от тях размер. Правно ирелевантно е и обстоятелството, че с обжалваното решение е отменено друго дарение – трето по ред, съгласно упражнено от ответницата право на избор, при което и в този случай същата дължи заплащане на направените от ищците разноски в пълния им размер – на 2 941.65 лева, съгласно списък на разносните, представен при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд. Присъждайки част от действително направените от ищците разноски, първоинстанционният съд е постановил

неправилно решение и съответно – определение, с което е оставено без уважение искането на ищците за изменение на решението в частта на разноските, поради което решението в посочената част, с която в полза на ответницата са присъдени разноски в размер на 250 лева – съразмерно на отхвърлената част и определението, постановено в производство по реда на чл.248 от ГПК, следва да бъдат отмени и вместо тях в полза на ищците бъде присъдена допълнително сумата в размер на 1 470.81 лева, определена като разлика между действително извършени разноски – 2 941.65 лева и присъдени с обжалваното решение - 1 470.84 лева.

С оглед изхода на спора, обусловен от основателност на частната въззивна жалба, в полза на въззивниците Б. Д. М., А. А. М. и Д. А. М., действащ със съгласието на майка си Б. Д. М. следва да бъдат присъдени разноски в размер общо на 115 лева, от които 100 лева – възнаграждение за адвокат и 15 лева – държавна такса. Неоснователността на въззивните жалби обуславя и неоснователност на исканията на страните за присъждане на разноски, направени във връзка с тях.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 260031 от 28.02.2022 год. в частта, с която Б. Д. М., А. А. М. и Д. А. М., действащ със съгласието на майка си Б. Д. М. са осъдени да заплатят на С. Т. М., разноски по делото в размер на 250 лева, и **Определение № 260043 от 13.05.2022 год., постановени по гр.д. № 1295/ 2020 год. по описа на Районен съд – Хасково**, вместо които ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА С. Т. М., ЕГН *****, от гр.*** да заплати на Б. Д. М., ЕГН *****, А. А. М., ЕГН ***** и Д. А. М., ЕГН *****, действащ със съгласието на майка си Б. Д. М., всички от гр.***, допълнително /над присъдените с обжалваното решение разноски в размер на 1 470.84 лева/ **сумата в размер на 1 470.81 лева** – разноски по делото, направени при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260031 от 28.02.2022 год., постановено по гр.д. № 1295/ 2020 год. по описа на Районен съд – Хасково, в останалата обжалвана част, с която са уважени предявените от Б. Д. М., А. А. М. и Д. А. М., действащ със съгласието на майка си Б. Д. М. против С. Т. М., **искове по чл.30, ал.1 от ЗН - за отмяна на дарение**, извършено с НА № ***, том 02, рег.№ ***, дело № *** / 2015 год. на нотариус с № 353 от регистъра на нотариалната камара на Република България, до **72 179.10 / 93 309 ид.ч.** от самостоятелен обект с идентификатор 77195.735.236.1.10 по КККР на гр.***, с административен адрес – гр.***, на *** етаж, на 1 ниво, с предназначение – жилище, апартамент № 2, със застроена площ от 115 кв.м., представляваща общият размер на запазените части на ищците и **възстановяване на запазената част** на Б. Д. М., А. А. М. и Д. А. М. в размер по на 1/6 ид.ч. – за всеки от тях,

възлизаща на по 24 059.70 / 93 309 ид.ч.; **в частта**, с която **са отхвърлени** исковете, **предявени** от Б. Д. М., А. А. М. и Д. А. М., действащ със съгласието на майка си Б. Д. М. против С. Т. М., **за отмяна на дарение**, извършено с НА № ***, том V, рег.№ ***, дело № *** / 2001 год. на нотариус с № 353 от Регистъра на Нотариалната камара на Република България, **и в частта**, с която С. Т. М. е осъдена да заплати на Б. Д. М., А. А. М. и Д. А. М., действащ със съгласието на майка си Б. Д. М. сума в размер на 1 470.84 лева – разноски по делото, направени при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд.

ОСЪЖДА С. Т. М. да заплати на Б. Д. М., А. А. М. и Д. А. М., действащ със съгласието на майка си Б. Д. М. сумата в размер на 115 лева – разноски по делото, направени при разглеждане на делото пред въззивния съд, включващи 100 лева – възнаграждение за адвокат и 15 лева – държавна такса.

Решението може да се обжалва пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____